

fordrer et simpelt Antændelsesmiddel. Hvad f. Eks. det sidste Attentat i Paris angaar, kan man ikke med juridisk Sikkerhed sige, hvad det var for et Stof, der blev anvendt, men efter de første Beretninger anser jeg det for at være det sandsynligste, at det var klorurt Kali, formentlig i Forbindelse med Kulstof; en senere Meddelelse gaar ud paa, at det var pikrinurt Kali, men det er nu lige meget, dog antager jeg, det var klorurt Kali. Hvorfor er nu dette Stof blevet anvendt? Det er ikke slet, fordi det er særligt stærkt virkende; thi det er det ikke; det har en Styrke, som ikke er mere end $1\frac{1}{2}$ Gang saa stor som stærkt Sagtrudt; med Hensyn til Styrke naar det ikke op til de andre Stoffer, som der er Tale om i denne Lov. Hvorfor er det da brugt? Fordi dette Stof virker, saa snart det bliver udsat for et Stød eller en Gnidning. Derpaa er det, det kommer an, og derfor blive disse Stoffer farlige. Det, der skulde være det afgørende med Hensyn til, hvorvidt et Stof skulde optages i denne Lov og blive haandlagt, bør derfor ikke være, om det, antændt paa rette Maade kan udsolde en større eller mindre Virkning, men hvorvidt det kræver et særligt Antændelsesmiddel eller ej, saaledes, at det ikke er tilstrækkelig, at man taber en Sardindaafe paa et Gulv for at fremkalde denne Virkning. Jeg mener derfor, at denne Tilføjelse under Nr. 28, som Udvalgets Flertal har indstillet til Vedtagelse, ikke i nogen væsentlig Grad modificerer Loven eller Grundlaget for Loven, og dennes Bestemmelser ere efter min Formening ikke en Gang rigtige. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man bliver staaende ved den Affattelse af Lovforslagets § 1, som er bleven fremlagt paa Tingets Bord, efter at være bleven udsærdiget af Landstinget, fordi den efter min Formening etablerer det rette Princip, stiller det aldeles klart, at alle Sprængstoffer ere forbudte med Undtagelse af dem, som vi have Brug for, og som ere legaliserede, medens derimod den Affattelse, som nu foreligger fra Udvalgets Flertal, er den, at enkelte Sprængstoffer, og da navnlig de, som vi have Brug for, blive haandlagte, medens derimod alle andre Sprængstoffer ere tilladte. Hvad angaar Vædringsforslag Nr. 28, da er dette ikke ganske rigtigt og ikke ganske heldigt. Under andre Omstændigheder skulde jeg ikke have indladt mig paa en Detailkritik af et saadant Vædringsforslag, thi det ved man jo, at der er mange gode Love, som indeholde enkelte forholdsvis tarvelige Bestemmelser, og det skulde jeg ikke have taget mig nær, men jeg tror, det vil være rigtigt i

dette Tilfælde for at danne en Baggrund for hele det Forslag, der foreligger fra Udvalgets Flertal, at se lidt efter, hvorledes denne Bestemmelse er, der staaar altsaa: „Justitsministeren kan ved Anordning gøre Bestemmelserne i denne Lov anvendelige paa andre eksploderende Stoffer, der ere lige saa stærkt virkende som de i Loven udtrykkelig nævnte“. Herved skal jeg kun bemærke, at naar man skal maale, saa er det jo dog ganske rimeligt, at man faar en Allen at maale med. Her er henvist til de i Loven nævnte Stoffer, det vil sige Skydebumuld, Dynamit og Nitroglycerin. Jeg skal ikke komme ind paa nogen nærmere Omtale af disse Stoffer og navnlig ikke paa noget som helst, der ligner Sagtyndighed paa dette Omraade, blandt andet fordi jeg ikke selv er i den Grad sagtyndig, at jeg vilde kunne indlade mig i Details, og det heller ikke vilde være passende her. Men det vil være klart for enhver Lægmand, at 1 Pbd. Dynamit, der indeholder 50 pCt. Nitroglycerin, ikke kan være saa stærkt virkende som 1 Pbd. ren Nitroglycerin — det hører der ikke nogen Sagtyndighed til for at forstaa; for at forstaa det, behøver man kun at vide, at 2 er mere end 1. Spørgsmaalet er kun, naar der staaar: „de i Loven nævnte Stoffer“, hvilke af disse Stoffer det skal være, thi disse 3 Stoffer have en meget forstellig Virkning, altsaa den Allen, hvormed Justitsministeren skal maale, er slet ikke givet. For det andet skal jeg gøre opmærksom paa, at Virkningen er jo ikke blot afhængig af selve Sprængstoffet, men den er tillige afhængig af Antændelsesmaaden. Jeg anførte før, at man med største Sikkerhed kunde antænde en Skydebumuldspatron med en Tændstik; det er f. Eks. en meget almindelig Sport, at man i Fabrikkerne imponerer de kontrollerende ved at faste en Skydebumuldspatron ind i Fyret under Dampleden og lade den brænde der — en Patron, som, hvis den blev antændt paa behørig Maade, vilde kunne sprænge hele Fabrikken i Luften. Det er noget, enhver Lægmand ved, at naar disse Sprængstoffer blive antændte ved lave Temperaturer, saa brænde de aldeles usfarligt, men i Tilfælde af, at Temperaturen er højere, saa blive de meget farlige, og jo højere Temperaturen er, desto farligere blive de. Dette Begreb „stærkt virkende Stoffer“ er altsaa et overmaade relativt Begreb, om hvilket man overhovedet slet ikke kan fastslaa noget i Loven, med mindre man i denne indsætter den Formel, som skal anvendes, og altsaa nærmere bestemmer, hvad man fortaar ved „stærkt virkende“. Jeg skal yderligere be-